

stort, dokumenterer med al ønskelig tydelighed, at der er masser af uafklarede spørgsmål, ting, som kun kan afgøres, når vi kommer til de enkelte retssager.

Så står der minsandten i slutningen af fremsættelsestalen:

»På den anførte baggrund har regeringen fundet det rigtigst at forelægge lovforslaget for Folketinget allerede nu, således at der vil være mulighed for, at de nødvendige lovændringer kan vedtages i denne folketingsssamling.«

»Allerede nu« er den 23. april. Så er der altså 3 uger tilbage af Folketingets arbejde. Hvis det er regeringens mening om solidt og ordentligt lovgivningsarbejde, så forstår jeg ikke, hvor fru Birthe Rønn Hornbech har været henne, fru Birthe Rønn Hornbech, som har håndhævet kampen mod lovsjusk i mange, mange år! Så står man her og siger, at man allerede nu vil fremsætte lovforslaget, så det kan nå at blive færdigt om 3 uger. Ja, det er sandelig en flot proces.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes ikke, det var så ringe en ordførertale, fru Elisabeth Arnold her holdt. Jeg har blot et konkret spørgsmål: Vil fru Elisabeth Arnold være med til, at vi laver et ændringsforslag, således at konfiskationsbestemmelsen og rufferibestemmelsen går ud, og vi på den måde får splittet lovforslaget op i to halvdele? Så kunne man måske i højere grad koncentrere sig om de to forskellige ting ud fra forskellige vinkler.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne kvittere for fru Anne Baastrups forslag. Det er Det Radikale Venstre meget interesseret i. Hvis vi kan samle flertal for at få splittet lovforslaget op, så nogle af bestemmelserne kommer ud, vil Det Radikale Venstre meget gerne medvirke, så vi kan få et bredere flertal bag disse bestemmelser end om de øvrige.

Kl. 14.45

Line Barfod (EL):

Organiseret kriminalitet kan være en trussel mod et samfund, især et samfund med demokratiske problemer, et samfund, hvor retssikkerhed ikke fungerer ordentligt. Vi ser i en del lande, både nye demokratier og lande, som har store demokratiske problemer, at organiseret kriminalitet er et problem, som truer selve grundlaget

for demokratiet, bl.a. fordi organiseret kriminalitet bruger korrupsion som et middel.

Det er altså ikke den situation, vi står i i Danmark. Heldigvis har vi et politi og nogle myndigheder, som er meget lidt korrupte, nogle af de mindst korrupte i verden og nogle af dem, som befolkningen har størst tillid til.

I sidste uge var der møde mellem Nordisk Råd og Baltisk Forsamling, hvor de to parlamentariske forsamlinger fælles diskuterede organiseret kriminalitet og diskuterede, hvordan vi bedst bekæmper det. I de baltiske lande har de store problemer med organiseret kriminalitet af en art, som vi slet ikke kender i Danmark, og mange af de indlæg, der var, gik på, at det er meget vigtigt, at de midler, vi bruger, ikke undergraver retsstaten, men at de tværtimod fastholder demokratiet.

Et af indlæggene var fra den norske formand for et af udvalgene under Nordisk Råd, som kom med et eksempel på, hvordan man i hans hjemby havde set, at befolkningen sluttede op om kampen mod organiseret kriminalitet, fordi der var en mor, hvis søn var blevet truet, da han skulle vidne i en retssag. Men hun havde valgt at stå åbent frem og skrive læserbreve og lave underskriftsindsamling. Over halvdelen af byens 13.000 indbyggere havde skrevet under på den underskriftsindsamling for på den måde at være med til at vise, at man ikke vil lade sig terrorisere.

Den vej tror vi meget mere på i Enhedslisten, hvor det, vi skal gøre, er at få befolkningen til at tage afstand fra den organiserede kriminalitet. Det er det, fagbevægelsen er i gang med nogle steder, hvor den laver kampagner på arbejdspladserne om, at man ikke skal aftage hælervarer, hvor man prøver at tage hånd om de unge, der kunne være på vej ud i en kriminel løbebane, så de i stedet får mulighed for at få arbejde og uddannelse.

Den vej, som regeringen, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti nu går, er den modsatte. Der vil man øge hemmeligholdelsen og opruste og undergrave nogle af vores retssikkerhedsgarantier.

Spørgsmålet er, om det hjælper. USA har jo prøvet den vej i mange år, og der er ikke noget, der tyder på, at det hjælper derovre. Jo, man får flere i fængsel, der bliver mere og mere, som man kan få folk i fængsel for, og man kan med flere og flere midler få folk i fængsel, men man fjerner ikke selve det grundlæggende problem med den organiserede kriminalitet.